

Lotaringie Ducatus, cuius Pars Septentrionalis hac Tab. depingitur

Regio.
Unde dicta.

Situs

Solifertilitas.

Animalium va-
rietas.
Imperium regio-
nis.

P Istavia succedit in mea Methodo *Lotaringia Ducatus*. *Lotaringia*, ut quidem Latine scribentes vo-
cant, dicta ab *Lotario*, Ludovici Imperatoris, Francorumque Regis vel Filio, vel Nepote. Parum re-
fert. Ludovico sane Pio quatuor fuerunt filii: qui moto paricidiali in Parentem bello, eoque apud
Suessones in Monasterium detruso, omnes ejus Principatus inter se diviserunt: constitutaque Te-
trachia, Proceribus Imperii intervenientibus, res eo deducta est, ut *Lotarius* Primogenitus Imperii titulo,
cum Italia, Narbonensi Gallia, iisque Ditionibus, quæ mox *Lotaringia* appellatione innotuerunt, frueretur:
Ludovicus Germaniam; Carolus Franciam ab Mosa ad Oceanum: Pipinus denique, vel ex eo Filius cogno-
minis, Aquitaniam possideret. Lotario filius fuit, præter Ludovicum in Imperio successorem, *Lotarius* Lota-
ringiæ Rex. Quæ igitur initio *Lottar-riick*, vel *Lot-reych* Germanis, idest *Lotarii Regnum*, Latina, eaque
depravatiore Terminatione postea *Lotaringia* cœpit audire: *Lorraine* Incolis, reliquisque Francis, quasi *Lot-
regne*, concisis literis. Memoriae produnt rerum Francicarum Scriptores, *Lotaringia* quondam ampliores fu-
isse Limites, *Austrasiam*que olim nuncupatam vel *Austriam*, *Oost-reych*, (quum ex adverso esset *Westrasia*, vel
Westria, *West-reych*: corrupte etiam *Neustria*, Occidentale Regnum) divisam in Superiorem & Inferiorem:
contentamque inter Rhenum, Scaldim, Mosamque flumina; Inferiorem hodie varia nomina obtinere, di-
versisque subesse Principibus: Superiorum quæ & *Mosellanica* & *Tullingia* cognominabatur, exceptis aliquot
ejus portionibus, sub unius nunc esse Imperio, & Quotam totius partem antiquo nomine florere: adeo ut
Lotaringia hodie conjaceant ad Orientem quidem *Alsatia*, & quæ specialiore notione *Westrasia*: ab Meri-
die vero *Burgundia*: qua Occidens est *Campaniam* habeat, qua Septentrio *Arduenna Silva* terminetur
(occurrentibus mox *Leuceburgiis*, *Trevirensibus*, aliisque populis ibi conregionalibus) quæ olim *Lotaringia*
partes fuerunt nobilissimæ. *Lotaringia* hæc nostra licet altissimis innexa Montibus Silvisque densissimis, ex-
ternæ tamen opis non indiget, per se ferax Frumenti & Vini. Metalla generat varii generis, Argentum, *Æs*,
Ferrum, Stannum, Plumbum: Nec Gemmæ defunt, quarum ad Vogesi radices lucrosa est piscatio. Reperi-
untur & Lapides, quos ab cœruleo colore *Lazulos* nominant Incolæ, magnum inde lucrum facientes. Est
& Materia, qua Specula & Vitrinæ fabricantur: qualis in reliquis Europæ Provinciis non invenitur. Na-
scuntur insuper hic miræ magnitudinis *Calcidoniæ*, ita ut ex frustis permagni Calices conficiantur. Ani-
malia producit varia: imprimis Equos generosissimos, Neapolitanis Turcicisque subinde non impares. De-
corata fuit olim *Lotaringia* Regni titulo, uti patet ex Francicorum Scriptorum Monumentis. Reges pauci
admodum, & vix duo tresve, memorantur. Statim enim Carolus Calvus, post Fratruelis Lotarii excessum,
ipsius Ditiones invasit, suisque adjecit Principatibus. Non multo post ad Ducatus dignitatem est redacta.
Primi Duces sparsi per Historias & variorum Scripta Henrico quarto Imperante *Lotaringiam* tenuit *Gor-
fridus*, is qui postea, ducatu Billionio vendito, memorabili in terram sanctam cum Balduino & Eustachio
fratribus expeditione victorica arma per *Asiam Syriamque* in urbem Hierosolymam intulit, ac Rex Hiero-
solymæ